

POSTANOWIENIE

26 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Agnieszka Góra-Błaszczkowska

na posiedzeniu niejawnym 26 czerwca 2025 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa M.K. i M.K.1
przeciwko Bankowi spółce akcyjnej w W.
o zapłatę i ustalenie,
na skutek skargi kasacyjnej M.K. i M.K.1
od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu
z 20 listopada 2024 r., I ACa 3921/23,

- 1. umarza postępowanie kasacyjne;**
- 2. wniosek powodów M.K. i M.K.1 o zwrot uiszczonej opłaty sądowej przekazuje do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu we Wrocławiu.**

(P.H.)

UZASADNIENIE

Powodowie M.K. i M.K.1 wnieśli skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 20 listopada 2024 r.

Pismem z 9 czerwca 2025 r. powodowie M.K. i M.K.1 cofnęli skargę kasacyjną i wnieśli o zwrot opłaty sądowej od skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Cofnięcie skargi kasacyjnej jest dopuszczalną czynnością procesową, stanowiącą realizację zasady dyspozycyjności. Wiąże ona sąd i nie podlega jego następczej kontroli; dokonanie tej czynności powoduje konieczność umorzenia postępowania (patrz np. postanowienia Sądu Najwyższego z 9 października 2013 r., V CSK 444/12 oraz z dnia 20 października 2022 r., II CSKP 1786/22). Dlatego na podstawie art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 391 § 2 k.p.c. orzeczono jak w punkcie 1 sentencji.

Do rozpoznania wniosku o zwrot części opłaty od skargi kasacyjnej w tej sprawie właściwy jest Sąd Apelacyjny we Wrocławiu, gdyż opłata ta uiszczona została na rachunek tego Sądu, o czym orzeczono stosownie do art. 200 § 1⁴ w zw. z art. 391 § 1, 398²¹ k.p.c. oraz art. 80a w zw. z art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. a ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

[dr]

[SOP]